

РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСКА ІСПЕКЦІЯ.

В жовтні 1917 року робітники і селяни вивалили владу з рук поміщиків та капіталістів і взяли її в свої руки.

Робітники і селяни заволоділи усіма землями, лісами, фабриками, грошима і матеріальними цінностями та іншими багатствами країни. Опанувавши господарством всієї радянської держави, працюючи передали все управління державою своїм робітничо-селянському уряду — Раді Народних Комісарів.

Працюючи по вказівкам найвищого органу республіки, Центрального Виконавчого Комітету, Рада Народних Комісарів виробляє загальний план ведення господарського, економічного, адміністративного й політичного життя держави, зокрема підраховуючи витрати грошей і матеріальних засобів всієї країни (складане кошторисів), поручаючи окремим своїм комісаріатам керувати, завідувати, управляти певними галузями державного життя.

Одним з таких комісаріатів, єдиним на території обох республік Р.С.Ф.Р.Р. і У.С.Р.Р. являється с. Народний Комісаріат Робітничо-Селянської Іспекції.

При допомозі цього Народного Комісаріату Робітничо-Селянської Іспекції через його Губерніальні, повітові, волосні і спеціальні відділи (Іспекція військово-поліцейська, земельна, водна і т. д.) Рада Народних Комісарів має можливість ревізувати, контролювати і перевіряти діяльність усіх без виключення радянських органів та службових осіб з точки погляду на те, оскільки законні, економічні і доцільні вчинки, оскільки вони в дійсності керують ся усіма без винятку наказами уряду.

Робітничо-Селянська Іспекція домагає й за тим, чи немає паралелізму і несподожування роботи окремих радянських інституцій, оскільки вся діяльність органів радянської влади приводить до доцільних результатів з точки погляду соціалістичного, державного будівництва, з тим, аби усунути помічені неадекватності і зловживання, притягнути винуватих до відповідальності, і нарешті, вказати, як треба краще будувати, управляти, порадити й працювати.

Така всебічна контрольна особливість потрібна в сучасний перехідний момент, коли на економічному і господарському фронті ми повинні виявити особливу економію, особливий господарський хист, особливий хист для використання всього того, що лишило ся у нас від минулого злочинного, з точки погляду народних інтересів пануючої буржуазії та поміщиків, після імперіалістичної і громадянської війни. Се робить ся для того, щоб найскорше підготувати перемогу працюючих над руїною, голодом і холодом.

На фронті політичному й військовому нам прийдеть ся стати до рішучого бою з насуваючою на нас польською шляхтою (цей звіт був виданий на початку літа минулого, 1920 р. — Ред.), з контрреволюційними, куракулістськими і бандитськими елементами на Україні.

Робітничо-Селянська Іспекція є одинокою інституцією, яка, виявляючи свою ревізійну діяльність в відношенні до всіх органів влади, проводить всюди як в малому, так і в великому, загально-державну точку погляду.

Вона має на меті зрікти ся відомственою точкою погляду, маючи завжди на увазі при розподіленні багатств матеріальних і при використанні сил виключно загально-державний інтерес, а не інтерес інституції. Місцеві органи Робітничо-Селянської Іспекції, Губерніальні, повітові і волосні, являють ся в загальних підставах відділами Виконкому.

Однак, беручи на увагу особливості ревізійної діяльності, яка покладе на Іспекцію обов'язки контролювання як самого Виконкому в ціло-

сті так і окремих його членів, відділи Робітничо-Селянської Іспекції повинні в своїй ревізійній діяльності неухильно переводити точку погляду на залежності контролю, що дає їм право, згідно з правилами попередньої і фактичної ревізії, ставити суворо забороняючі грифи, тобто опротестувати розпорядження, як самих Виконкомів, так і окремих його членів.

Робітничо-Селянська Іспекція виявляє свою ревізійну діяльність при допомозі попередньої контролю, яку устанавлює ся до виконання розпоряджень службових осіб, з метою попередити їх незаконні, нееконічні і недоцільні вчинки, або при допомозі слідуючої ревізії відповідальних органів, які перевіряють уже виконані й здійснені розпорядження службових осіб, або, нарешті, шляхом безпосередньої фактичної ревізії, тобто безпосереднього спостереження за тим, що витрачає ся і що робить ся в дійсності.

Сього останнього зразку фактичної контролю приходить ся вживати Робітничо-Селянській Іспекції в сучасний момент особливо важливого будівництва і притягнення до контрольної діяльності широких робітничих мас.

Коли Робітничо-Селянська Іспекція переводить в життя свою ревізійну діяльність, вона не тільки ставить собі завдання боротьбу з бюрократизмом, тяганиною, безладом та зловживанням, але і підкреслює також в процесі своєї роботи увесь гарний, позитивний бік діяльності органів влади і осягненні останніми результатами, аби працюючи власними очима побачили, як багато сил прикладає радянська влада до того, щоб, не дивлячись на всі труднощі сучасного моменту, упорядкувати й поліпшити життя робітників та селян, побачити також, які непереможні обставини стоять на перешкоді того, щоб не дивлячись на всі зусилля, що до сього часу ще не зроблено багато такого, що потрібно в інтересах працюючих.

Підводячи підсумок своєї діяльності і аналізуючи добути ревізійні матеріали, Народний Комісаріат Робітничо-Селянської Іспекції в остаточному підсумку зобов'язаний представити, як Раднарком, так і зібрання робітничо-селянських і червоноармійських депутатів, повний звіт з діяльності усіх без винятку органів радянської влади зі своїм заключенням про те, що у них гарно і що кепсько і що треба зробити для їх упорядкування і поліпшення.

Такі ж звіти представляють відповідно Виконкомом Губерніальні, повітові й волосні відділи Робітничо-Селянської Іспекції.

Така в загальних рисах мета й завдання Робітничо-Селянської Іспекції.

Цілоком зрозуміло, що таку всенародну, загально-державну, соціалістичну червону контроль. Робітничо-Селянська Іспекція не зможе здійснити при допомозі свого постійного апарату, через своїх постійних співробітників. Се було би не по силі ніякому спеціальному апарату.

Робітничо-Селянська Іспекція зможе проводити свою активну фактичну контроль тільки при широкій допомозі, в першу чергу усіх працюючих, при активній участі робітничої класи, селян і всіх чесних громадян, які зрозуміли, що при радянській владі самі працюючі являють ся учасниками, творцями і господарями всього економічного, державного та адміністративного життя, всієї справи управління державою, що ні на когось, крім самих себе не зможе бути в остаточному підсумку покладена відповідальність за безлад і зловживання.

Через се всі працюючі повинні активно прийти на поміч Робітничо-Селянській Іспекції в справі переведення Червоної Контролі в життя.

От чому Робітничо-Селянська Іспекція, яка здійснює

жироку контроль всього апарату державного управління зі своїх точок погляду, проводить свою контроль, свою ревізійну діяльність засобом притягнення в дію ревізії широких робітничо-селянських мас. Таке втягнення необхідне ще й тому, що Робітничо-Селянська Іспекція потребує спеціалістів по всіх галузях діяльності державного життя. Робітничо-Селянська Іспекція потребує кадри партійних робітників, яких на превеликий жаль партія в даний момент не може делегувати до Робітничо-Селянської Іспекції в потрібній кількості і тому прогалину отсю в даний момент можна буде доповнити тільки обробітником самого апарату Робітничо-Селянської Іспекції і стійшим організаційним співробітником з продуктивними союзами та союзами бідніших та неземних селян.

(Кінець буде.)

ЕМІГРАНТИ В АМЕРИЦІ.

Американський капіталізм визискує чотири різні групи населення, які є в него на колоніальній положенні: 1) піддані колоній, як наприр. населення островів Філіппін і Куби; 2) народи латинсько-американської національності, котрі при майбутній незалежності є в прямій колоніальній залежності від Злучених Держав, отже під політичною, економічною і фінансовою контролею американського імперіалізму; 3) позбавлені всіх прав Негри, які своїм числом доходять до 10,000,000 душ; 4) робітничі емігранти. Сі останні відіграли в економічному розвитку Злучених Держав величезну роль, бо вони доставляли для промислу людського матеріалу. Після горожанської війни (1861—1865) відбувся наступний сильний промисловий і фінансовий розвиток. Захід Злучених Держав в економічній відношенні був тоді ще відсталішою країною. Але з проведеним транс-континентальних залізничних доріг, ся нова країна зістала отворена для капіталістичної експлуатації. Маса капіталу, який шукав для себе вкладу, поплила з промислового Сходу і з Європи на Захід Злучених Держав. Емігранти відіграли в перших часах таку масу роль в сій розвиваючій ся капіталістичній експлуатації, яку відіграли селянські маси в розвиваючій ся імперіалістичній колоніальній експлуатації. Емігранти трактовано так само безпощадно і жорстко як теперішній імперіалізм трактує населення колоній. Емігранти, що прибували до Америки, се були по своему званию селяни (з Ірландії, Італії, Балканських країв і з Росії). Умовини, серед яких приходило ся їм працювати, були страшні; їхні страйки безпощадно і криваво були здавлені властивістю. В 1913 році відбувся страйк майнерів в Колорадо. Більшість страйкуючих се були робітники чужинського походження. Страйкерів прогнано з їхніх помешкань і вони були приневолени шукати собі постелі під голім небом. Проти страйкерів були вислані поліції і жовіри. Страйкери уружиди ся і почало ся щось в роді горожанської війни. Аж одного разу коли брехливо тривогою викликали майнерів поза їх табор, тоді жовіри окружили страйкерський табір, підпалили центри і в вогні згинули сотки жінок і дітей. В 1914 році прибуло до Злучених Держав шість разів більше людей чим виїхало з того краю. В часі війни еміграція зменшилась.

Від місяця липня 1919 року до січня 1920 р. дятра чужинського населення вносила 4,000 осіб, бо прибуло до Злучених Держав 162,883 осіб, а виїхало 166,212. Се ослаблене еміграції затримало американських капіталістів. Незабаром після заключення перемир'я в Злучених Державх печальні величезні страйки; преса сечас почала кампанію проти чужинських агітаторів.

С н и.

Бувають всі сні на світі:

Є сні, що дні цілі тривають,
Є летаргичні, що і з місяць
Людину часом не кидають,
Але найдовший сон, чи летарг,
Який я бачив, який знаю —

Се сон неспасених емігрантів,
Які блукають в нашій країні.
Три роки снить ся їм, сердешним:
Ось-ось соніти вже упадуть
І знов на шир хлопську чорну
Пани, як давно, собі сядуть.

Які то дива вже не спілать:
— Гура! В Росії скрізь повстання!
Чи чули? Вже Москва здобута!
Червоним хвилі вже остання!

Пише "Українська Трибуна",
Що згине завтра вся комуна.

Так, так! Сибір ціла палає,
Семіонов Київ сягає.

А з Марса поміч дає Петлюрі —
Ого, дамо усім по шкуру!

А завтра тихо — ані слова:
— Та зволок зовсім не вирає!

Ще й Туркам поміч посилає!
— Ні, ні! "Край Рідний" знов щось пише:

Вмер Троцький, Ленін ледве дише!
А від Збруча аж десь до моря

Все гине з голоду і горя.
Дають фунт хліба лиш до року!

Є вісти знов в нас зза кордонів,
Що чезривайка ось недавно

Повісила аж п'ять мільйонів!
Го, го! Ще день — там все загине!

І наше бранство там поплине!
Такі то сні давно панують.

Пани все ждуть і ще торгують.
Козацтво вірять, жде у норах —

І гине, гине у таборах.
Пани ратуку ждуть з заходу,

А в лягках гине цвіт народу.
Пани мої! Мені сон снить ся:

Ваш летарг — смертю закінчить ся.
("Вперед").

О. Бабій.

рив, обстоючи за тим, щоб і 300,000 осіб, і котрий був революційним закликом для цілого американського робітничого руху — був страйком, в котрім фігурували чужинські робітники, що проявили в ній таку солідарність і боеві спосібності, яких не знала ще досі історія робітничого руху в Америці. Отже факт той, що робітничі емігранти в Америці, які були довгий час байдужими, тепер перейшли до наступу. Вони стали могутим революційним і головним чинником для комуністичного руху. Але сей рух ставить перед нами другу задачу: робітничі емігранти хотять і революційно настроєні, не можуть бути провідниками американської революції: се діло Американців.

І черговою задачею теперішнього американського робітничого руху є: не лише зв'язати разом робітників різних національностей між собою, але і укріпити необхідні організаційні форми для об'єднання американських і чужинських робітників в одну боеву революційну силу.

("Жизнь Национальности")

"ЩИРО-УКРАЇНСЬКА" КОНТР-РЕВОЛЮЦІЯ.

Гід таким наголовком читаємо в "Нашій Правді" слідуюче:

Не подобає ся "Українському Пропору", що австрійський комуніст тов. Томаман — редактором "Нашої Правди". Мовляв: Що Австрія має до діла з Галичиною? Ми хочемо розповісти українським робітникам, що тов. Томаман є учасник пролетарської революції в Росії, провідник австрійського робітництва в боротьбі проти буржуазії за соціальне визволення.

Ми українські і галицькі комуністи думаємо, що укр. робітничому мільйоні є німецький комуніст робітник, ніж якийсь там український поміщик Голубович або який инший патріот з галицьких нафтових спекулянтів.

Але мусимо ще сказати, що "Український Пропор" даремно удає з себе "чистокровно" Українця. Галицька чорна сотня має серед себе німецьких і різних контрреволюціонерів. Для прикладу возьмемо хочби Другий, Галицький Корпус, зерно Галицької Армії, Осадний Львівський Корпус. Шеф штабу є підполковник Шамак, а штаб такий: Ерле, Лянг, команданти бри-

гад Бізанц, Вольф, Тинкав, Штефан. А дещо дрібних старшин, то краще не згадувати. Єсть там усякої нації люди: Німці, Угорці, Росіяни і т. д.

Корпусний командант був Кравс, старшини: Льонф, Рле, Ціриц, Рикаль. Одинокий командант в бригаді Українців був от. Букшований (бригада У.С.С.). Під охоронними крилами галицького уряду був славновісний кат угорських робітників полк. Лейгар. Але чорний сотні все вільно, бо вони патріоти.

А в таборах в Чехословацькій німецькі старшини з українським тризубом на шапці по каварнях Ліберія разом з німецькими монархістами співають "Die Wacht am Rhein" і "Deutschland ueber alles". Але й те ніщо, бо вони українські патріоти.

Розумієть ся, для політиків з "Українського Пропора" революційна боротьба робітників по цілому світі, російська революція, страйки в Англії, Америці, Норвегії, — то все паперова програма, а нуждені, рабські, лизунські ноти до антантських гнобителів, до катів Ірландії, Індії, Галичини — се робота для визволення галицького працюючого народу.

Вся робота "У.П." полягає в тому, що він затуманює очі трудящого народу й закриває перед ним одинокий шлях визволення з під польської дідичської та капіталістичної кормиги. Вони самі просять тих катів, щоб їх прийняли на службу. "Пропорці" хочуть бути економами та посередниками антантських капіталістів та французько-польської колонії в Галичині.

Та не страшні ті кати навіть Полякам. Адаже-ж пан Голубович їздить безпечно з Польщі до Відня і назад, а багато горіжких дівчів З.У.Н.Р. поїхали в Польщу, позанимали посади, випускають та ухвалюють деклярації про одностайний фронт... за Францію.

Політи на Сході грядуть, то ми радили-б галицьким політикам (Петрушевич і Со.) завчасу ще раз позичити у живих капіталістів та спекулянтів гроші на виплату платень урядовим, бо скоро прийде час, коли українським націоналістам Галичанам навіть не владсть ся сісти в Галичині в ролі вартових псів антантського капіталу. Кузь.

Арешти і роз'язане академічного товариства Союз в Чернівцях.

Українське академічне товариство "Союз" в Чернівцях роз'язали поліційні власті. Причина сього була ось яка: Власті зажадали від Союзу та інших студентських організацій, щобі заняли ся збиранням фондів на будову ловецького замку в буковинських горах для румунського принца. Представники товариства "Союз" заявили, що з огляду на переслідування українського народу на Буковині, закриті української гімназії в Кишині, нищене українського народно-школярства і т. и. товариство "Союз" не буде брати участі в збірці. У відповідь на се сігуранца (охрана) арештувала цілий віділ, роз'язала товариство та опечатала його льокаль.

ЗАДАЧА КООПЕРАЦІЇ ПРИ ЕКОНОМІЧНІЙ ВІДБУДОВІ РОСІЇ.

МОСКВА ("Роста"). — Леонід Красін, промовляючи на конвенції "Центросоюза" в Москві, заявив, що після заключення торговельних договорів з Англією і Німеччиною, навіть Франція почала думати над приверненням торговельних зносин з Росією. Коли Росія вийде побідно з теперішньої голодової кризи, заявив Красін, Франція розпочне сечас переговори в справі торговельного договору, а слідом за нею підуть Бельгія, Голландія і Швейцарія.

Говорячи про задачу кооперації в заграничній торгівлі, Красін заявив, що задачею кооперативу буде заготовити як найбільшу кількість матеріалів до вивозу за границю.

Після гадки Красіна кождий кооператор повинен перестудіювати, котрі продукти були головною підставою вивозу, і старати ся, щобі піднести як найбільше виробів тих продуктів. Щобі заохотити до сього місцеві кооперативи, надене визначити їм за доставлені продукти певний процент заграничних товарів, узвичаєних з товарообміну. Кооператив повинні мати повну свободу в збиранню продуктів на вивіз. Скорее введенне в життя нової економічної політики правительства, яке надає кооперативам широкі права, є коначним для досягнення успіху в заграничній торгівлі.

Конференція "Центросоюза", відповідаючи на привіт Леніна, заявляє, що всі кооператори, без огляду на свої політичні переконання, підуть як один за покликком правительства в цілі об'єднання енергійної діяльності в економічній відбудові краю. Заява конференції кінчить ся осьними словами: "Ми не замикаємо очей перед трудностями, які вимагають усильної праці, щобі досягнути успішних вислідів серед теперішніх тяжких економічних відносин, ще більше утруднених голодом в деяких губерніях. Конференція вірить, що ваш поклик скріпить наші сили і дасть кооперативам енергії в приміненні давнього досвіду в економічній відбудові. Делегати, повертаючи домів, повні розуміють коначність тісного співвідношення з місцевими властями на економічній фронті."

Економічна криза в Англії.

Лондонський співробітник "Нового Времени" подає статистичні дані про економічну кризу в Англії. Помітна є ся криза головно в торгівлі. В маю вивезено з краю товарів всего тільки на 50 мільйонів фунтів штерлінгів, підчас коли в маю 1920 р. вивезено на 139½ мільона фунтів. В перших 5 місяцях 1920 р. вивезено товарів на 637 мільйонів фунтів, а за 5 місяців 1921 р. вивезено вже тільки на 373 мільйонів. Се й сідло на числі вивезеного товару. Коли в січні 1913 року вивезено 8,122,800 тон, то в січні 1921 р. вивезено вже ледви 1,405,200 тон. А причиною сього недостатка вугля. І тому фунт штерлінгів, який недавно вносив 4 долярів, тепер паде чим раз низше.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!

Вже вийшла з друку і продаєть ся надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцайла п. н.:

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСИМОСТІ.

Книжка має 125 сторінок друку, вигідного формату і коштує лише 35 центів.

Замовлення лати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
WINNIPEG, MAN.